

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi24.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete1990
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

05 Ağustos 2026 S.123

Devrim Önümüzde Duruyor!

Sokaklar sadece Türkiye işçi sınıfı ve emekçileriyle değil, Kürt işçi sınıfı ve emekçileriyle, gençliği ile dolu. "Halk sokaklarda sel olmuş akıyor" derken, sadece Türkiye emekçileri değil, Kürt ve Kürdistan emekçileri de anlatılıyor. Evet, "halk sokaklarda sel olmuş akıyor" ve bu iki ülkenin işçi ve emekçi halklarının hareketidir. Burjuva sınıfın, dinci faşist iktidarın hiçbir manevrası, hiçbir yasası bu hareketi ortadan kaldırmaz, bu selin önünde duramaz.

Devamı 2. sayfada...

Bütün Mesele İktidar Meselesi

"NATO Tutsaklarına Özgürlük!"

Yıkım Savaşı'nın Ön Vuruşları

Ceuta Sınırında İşbirliği

Kuşaklara Sınıfsal Bakış

Devrim Önümüzde Duruyor!

Manşet

Bütün Mesele İktidar Meselesidir!

Editör

Tekelci sermaye sınıfı adına dinci faşist iktidarın ve faşist devletin “terörsüz Türkiye” adını verdikleri “süreç”le ilgili en büyük muradları, birleşik devrimin Kürdistan ayağının tasfiyesi idi. Onun için, mesele gündeme gelir gelmez, gazetemiz sayfalarında bunun gerçek adının “devrimsiz Türkiye” olduğunu ortaya koymuştuk. Arkasından eklemiştik: Başaramayacaklar!

Kürdistan Devrimini tasfiye etmeyi başaramadılar, başaramıyorlar. Dinci faşist iktidarın, faşist devletin ve bunlarla uzlaşmak isteyenlerin temel sorunu bu.

Neden başaramıyorlar? Çünkü bir toplumsal devrim, ezilen bir ulusun ulusal ve sınıfsal kurtuluşunu amaçlayan bir devrim, o ulusun bağrından doğar, tarihsel, siyasal, kültürel köklerinden; maddi koşullarından gücünü alır. **Bir devrim böyle doğar. Kürdistan devrimi böyle doğdu.**

Haliyle böyle doğmuş bir devrimin ortadan kalkması, kişilere, partilere, gruplara vb vb. bağlı değil. Kişiler, partiler, gruplar, bunların izledikleri politikalar vb vb. o devrimin gelişimi üzerinde olumlu ya da olumsuz; hızlandırıcı ya da yavaşlatıcı etkide bulunabilirler, hatta bulunurlar da elbette.

Ülkesi ilhak edilmiş, ezilen bir ulus olarak Kürt ulusunun Kendi Kaderini Tayin Hakkı bir devrim ve iktidar meselesidir. Dolayısıyla, sorunun gerçek adı, “Kürt sorunu” değil, “Kürdistan sorunu”dur. “Kürdistan sorunu”nu hiç bir burjuva iktidar çözmez, çözemez. Birinci nokta budur. İkinci nokta, “Kürt meselesinin çatışmayla, savaşa, şiddetle, ölümle çözülemeyeceği... meselenin ancak diyalogla, müzakereyle, anayasal ve yasal değişikliklerle çözüleceği” (Meral Daniş Beştaş) düşüncesi ya da iddiası, en hafif tabirle, tümüyle yanlıştır.

Tarihsel bir sorun, yasa ile çözülmez. Toplumların yaşamındaki büyük sorunlar, yasalara göre değil, güce göre çözülür. Kürdistan’ın ilhaki ve Kürt ulusunun ezilen ulus durumuna getirilmesi tarihsel bir sorundur şüphesiz.

Tekelci sermaye sınıfı egemenliğinde, yönetim ne olursa olsun, “demokratikleşme” yani demokrasi sorunu da bir devrim ve iktidarın halk tarafından ele geçirilmesi sorunudur. Daha kısa ve net bir ifadeyle: Demokrasi sorunu bir devrim sorunudur. Tekelci sermaye sınıfı, siyasi gericiğe tekabül eder ve “demokrasiyi” sürekli ortadan kaldırma eğilimi içinde olur. Haliyle, demokratik cumhuriyet, burjuva sınıfla, devletin biçimi ne olursa olsun, onun devletiyle uzlaşarak değil, onun tüm egemenliğine son vererek kurulabilir. Demokratik Cumhuriyet bir devrim meselesidir. Demokratik Cumhuriyetin sermaye sınıfı egemenliği altında ve sermaye sınıfının politik güçleriyle uzlaşarak, yasalar çıkararak kurulabileceği iddiası ya da düşüncesi, tümüyle yanlıştır.

Başaramıyorlar dedik. Bunun en somut kanıtı, Kürt halkının, yani ulusal-sınıfsal kurtuluş savaşının asıl yükünü çeken Kürt halkının “uzlaşmaya” ikna edilememiş olmasıdır. Yine, Meral Daniş Beştaş söylüyor: **“Toplumda umut da, beklenti de, inanç da zayıflamış durumda. Bunu sahada görüyoruz.”** Bu tespitin doğruluğundan en ufak bir kuşku olmamalı. Meral Daniş Beştaş kadar, biz ve “sahada” olan herkes görüyor. Dinci faşist iktidarla uzlaşma politikasının hararetli savunucusu olan Meral Daniş Beştaş’ın durumu olduğundan daha hafif göstermeye çalıştığını düşünmek için nedenlerimiz de var. Benzer şekilde Sebahat Tuncel, Kürdistan gençliğinin sürece dahil olmadığını, süreçten uzak durduğunu tespit ediyor. Şöyle diyor Sebahat Tuncel:

“Gençlere ulaşamayan bir aşamadayız. Bunun nedenlerini herkes üstüne almalı. Gençlere ulaşmak için çaba içerisinde olmalı ve değişim dönüşümü ortaya koymalıyız.”

Kürt halkı ve Kürt gençliği, politik bilinç, mücadele deneyimi ve birikimi açısından Filistin halkı ve gençliği ile birlikte dünyanın en gelişmiş halklarından biridir. Kürt halkı, şimdi, işçi sınıfıyla, gençliği ile Türkiye işçi sınıfı ve gençliği ile omuz omuza ilhakçı devlete, kapitalistlere, baskı ve sömürünün arkasındaki güçlere karşı mücadele ediyorlar. Bütün büyük fabrikalarda, işletmelerde, işyerlerinde, okullarda; kısaca mücadelenin her alanında bu mücadele birliğini görmek mümkün. Kürt-Türk halklarının mücadele birliği, yaşamın her alanında bir oluşudur.

Sokaklar sadece Türkiye işçi sınıfı ve emekçileriyle değil, Kürt işçi sınıfı ve emekçileriyle, gençliği ile dolu. “Halk sokaklarda sel olmuş akıyor” derken, sadece Türkiye emekçileri değil, Kürt ve Kürdistan emekçileri de anlatılıyor.

Evet, “halk sokaklarda sel olmuş akıyor” ve bu iki ülkenin işçi ve emekçi halklarının hareketidir. Burjuva sınıfın, dinci faşist iktidarın hiçbir manevrası, hiçbir yasası bu hareketi ortadan kaldıramaz, bu selin önünde duramaz. Birleşik devrim, bu baskıcı, terörist, şiddetle dayalı sömürücü düzenin tüm pence-relerinden bize bakıyor. Kürt halkına gerçek ve tam kurtuluş için “yasa” değil, devrim lazım.

Egemen sınıf olarak tekelci sermaye sınıfı ve onun politik yönetimi ile işçiler, emekçiler, yoksul ve işsiz kitleler; ezilen, sömürülen yığınlar arasındaki sınıf mücadelesi kızışıp keskinleştikçe, iktidar meselesi de her geçen gün daha fazla öne çıkıyor.

İktidar kimin olacak? Ya da iktidarı hangi sınıf ya da sınıflar ele geçirecek?

Bu soru, işçi sınıfının, birleşik devrimin diğer toplumsal güçlerinin, bunların politik temsilcilerinin olduğu kadar, aralarındaki çatışma giderek derinleşen burjuva politik güçlerin de önlerine düşmüş durumda. Sınıf savaşının keskinleşip derinleşmesinin kaçınılmaz sonucudur bu. Şimdi her sınıf ya da sınıfların politik güçleri, bu soruya yanıt arıyor.

Önce şunun altını çizmek gerek: Mevcut durumda iktidar, tekelci sermaye sınıfının elindedir, iktidar tekelci sermaye sınıfının iktidarındır ve var olanın yani dinci faşist yönetimin yerini bir başka burjuva partinin yönetiminin alması, bir iktidar değişikliği anlamına gelmeyecek. Böyle bir değişiklik, sadece iktidardaki sınıfın farklı politik güçleri arasındaki yönetim değişikliği anlamına gelir. Gerçek, bilimsel anlamında iktidar değişikliği ise, iktidarın bir sınıfın elinden başka sınıf ya da sınıfların eline geçmesi anlamına gelir.

Eğer “iktidar” kavramını günlük yaşamda dilimize yapıştırdığı biçimiyle değil de gerçek, bilimsel anlamıyla kullanacak olursak, gerçek olan budur.

Böyle bir açıklamaya neden ihtiyaç duyuldu? Çünkü, bir burjuva parti olarak YENİ Parti ve onun kuyruğuna takılan sosyal reformist parti ve örgütler, gerçek bir iktidar değişikliği arayışındaki emekçi kitleleri aldatmak için birbirleriyle yarış halindeler de ondan. Bütün bu kesimler, tekelci sermaye sınıfı iktidarı altında burjuva partiler arasında olabilecek bir yönetim değişikliğini kitlelere “iktidar değişikliği” diye yutturmaya çalışıyorlar. Oysa işçiler, emekçiler, yoksul kitleler, ezilen halklar gerçek bir iktidar değişikliği arayışındalar.

Ezilen, sömürülen kitleler, sokaklarda bir sel gibi akıyorlar. Yoksulluktan, işsizlikten, baskı ve zorbalıktan; bütün bunların güncel

somut hali olan dinci faşist iktidardan ve onun başından kurtulmak için... Başka ve daha genel bir ifadeyle, kapitalist sömürünün tüm biçimlerinden, kapitalist düzenden, burjuva sınıf egemenliğinden tam ve kesin biçimde kurtulmak için sokaklarda coşkun bir sel gibi akıyorlar. Halkın, sokaklarda bir sel gibi aktığını, düne kadar Kılıçdaroğlu'nun yamaklığını yapan; CHP'nin başından atılınca yeni bir parti kurmak zorunda kalan Özgür Özel ve arkasındaki "esas adam" Ekrem İmamoğlu da tespit ediyor.

"Millet sel olmuş akıyor. Önünde hiç bir kütük duramaz". Öyleyse ne yapmalı? Özgür Özel ve arkasındaki "esas adam", sel gibi akan bu halkı düzen sınırları içinde tutacak bir kanal açmak gerektiğini görüyorlar; kanal açmaya çalışıyorlar. Düne kadar, burjuva partisi olarak, CHP'nin başında olan bu kişiler, birden kendilerini halkın partisi ilan ediveriyorlar. **Şöyle:**

"Önce partim için, (yani CHP bn.) partimiz için mücadele ettim. Tüm yollar tükenince bir yol bulamayınca, yeni bir yol açmak için yola çıktım, yola çıktık. Yoldayız. Artık biz emeklilerin ve emekçilerin YENİ Partisiyiz. Çiftçilerin ve esnafın YENİ Partisiyiz. Memurların, engellilerin YENİ Partisiyiz. Kadınların YENİ Partisiyiz, kadınların yeni partisine selam olsun. Gençlerin YENİ Partisine selam olsun. Beylikdüzü'nün (Ekrem İmamoğlu bn.) YENİ Partisine selam olsun."

Demek ki, halk; 1) Yeni bir yaşam için, bu düzenden, bu sömürden, bu cehennem gibi hayattan kurtulmak için sokakta coşkun bir sel gibi akıyor, öyle ki artık "önünde hiç bir kütük duramaz". 2) Bilinçli ya da değil, halk burjuva partiler arasında yönetimin el değiştirmesi değil, yeni bir iktidar arayışında... 3) Halk kim ona yeni bir iktidar; baskı ve sömürden uzak yeni bir yaşam, tam ve gerçek

Devrimci komünist güçler ise kısa, kolayca anlaşılabilir devrimci bir programla sokakta sel gibi akan işçi sınıfına, emekçi kitlelere bu cehennem hayattan çıkışın gerçek yolunu gösterebilirler, göstermeliler. Günün temel devrimci görevi budur.

bir kurtuluş vaad ederse, onun arkasında duracak.

İşçi sınıfının, yoksul, ezilen, emekçi halkların bu arayışına gerçek yanıtı, sadece işçi sınıfının devrimci komünist güçleri verebilir. **Bütün mesele iktidar meselesidir.** İktidarı hangi sınıf ya da sınıfların ele geçirdiği, iktidarın hangi sınıf ya da sınıfların elinde olduğu meselesidir. Bunun bilincinde olmak, izlenecek politikayı bu gerçeğe uyarlamak yaşamsaldır.

Halkın yani işçilerin, emekçilerin, yoksulların, işsizlerin, genç kadın ve erkeklerin coşkun bir sel gibi aktığı koşullarda, siyasi iktidarın zora dayalı bir devrimle ele geçirilmesi hedefini işaret etmek, bu hedefi en başa koymak ve "önünde hiç bir kütük"ün duramayacağı bu seli iktidarı ele geçirecek bir kanala yönlendirmek, yaşamsal önemdedir. İşçi sınıfı ve birleşik devrimin toplumsal güçleri için, devrimci komünistler için devrim ve iktidar mücadelesi günceldir.

Burjuva düzen sınırları içinde, burjuva bir partinin dahi yönetime gelip gelmemesi, sadece halkın desteğini almasına bağlı değildir. Bu koşullardan daha çok, tekelci sermaye sınıfının, emperyalist mali sermayenin; günümüz koşullarında ABD ve diğer emperyalist hükümetlerin onayına bağlıdır. Bu anlamda, adı YENİ, ama

adından başka her şeyi eski olan; CHP'nin içinden çıkmış YENİ Parti'nin yönetime gelmesi için, sokakta coşkun sel gibi akan halkı aldatıp arkasına alması yeterli değil. Bundan çok daha önemlisi, emperyalist mali sermayenin, emperyalist hükümetlerin ve tekelci sermaye sınıfının onayını da alması gerekir. Gerçek iktidar sahipleri olan bu güçler, "YENİ Parti'ye onay verirler mi? Bilmiyoruz; meselemiz de değil.

Devrimci komünist güçler ise kısa, kolayca anlaşılabilir devrimci bir programla sokakta sel gibi akan işçi sınıfına, emekçi kitlelere bu cehennem hayattan çıkışın gerçek yolunu gösterebilirler, göstermeliler. Günün temel devrimci görevi budur.

Bir kez daha: **Bütün mesele iktidar meselesidir.** Bir burjuva partinin yerine bir başka burjuva partinin yönetime gelmesi için kaldıraç rolü oynamak işçi sınıfının, emekçilerin ne görevidir ne de çıkarlarıdır.

Peki, Türkiye ve Kürdistan'da tek elci sermaye sınıfından zora dayalı devrimle iktidarı alacak güç var mı?

Evet bu güç var. On yılların devrimci birikimini arkasına almış işçi sınıfı, yoksul kitleler, emekçiler ve Kürt halkı Leninist Partinin gösterdiği yoldan bu tarihsel görevi başarabilir, kurtuluş davasını zafere taşıyabilirler.

“NATO Tutsaklarına Özgürlük!”

NATO ve Emperyalist Savaş Karşıtı Birlik, 2 Ağustos günü Kadıköy'de Süreyya Operası önünde “NATO Tutsaklarına Özgürlük” şiarıyla basın açıklaması gerçekleştirdi.

Yapılan açıklamada, 7-8 Temmuz'da Ankara'da gerçekleştirilen NATO Zirvesi öncesinde düzenlenen gözaltı ve tutuklama operasyonlarının, NATO karşıtı mücadelede hedef aldığı vurgulanarak tüm tutsakların serbest bırakılması istendi.

Basın açıklamasını Birlik adına Burak Akay okudu. Zirvenin “en temel demokratik hak ve özgürlüklerin askıya alındığı fiili bir olağanüstü hal koşullarında” gerçekleştirildiğini belirten Akay, polis, yargı ve diğer devlet kurumlarının toplumsal muhalefeti bastırmak amacıyla harekete geçirildiğini söyledi.

NATO Zirvesi için kamu kaynaklarının kullanıldığını, buna karşılık ülkenin ekonomik sorunlarının görünmez kılınmaya çalışıldığını ifade eden Akay, Zirve öncesinde İstanbul, Ankara ve İzmir başta olmak üzere birçok kentte ev baskınları düzenlendiğini, çok sayıda devrimci ve sosyalistin gözaltına alındığını ve tutuklandığını, eylem yasaklarının getirildiğini hatırlattı.

Operasyonlara rağmen NATO karşıtı eylemlerin sürdüğünü ifade eden Akay, “Evet, bir kısmı serbest bırakılmış olsa da bugün hâlâ onlarca arkadaşımız, NATO'ya hayır dedikleri için hapisanelerde tutulmaktadır. Onların suçu halkların katili NATO'ya karşı çıkmak, işçilerin, emekçilerin ve ezilen halkların haklarını savunmaktır” dedi.

“Ülkemizin devrimci tarihi, antiemperyalist mücadelenin tarihidir Bizler bu mücadeleyi her alanda büyötmeye devam edeceğiz” diyen Akay, tüm tutsakların serbest bırakılması gerektiğini belirtti.

NATO'ya Hayır Koordinasyonu İzmir'de de Alsancak Türkan Saylan Kültür Merkezi önünde, NATO zirvesi öncesi tutuklanan devrimciler için bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

KYK'lardaki Sürgünlere Karşı Eylem

Tüm Otel ve Turizm İşçileri Sendikası (OTİS), Afyonkarahisar'da Bacım Sultan Kız Öğrenci Yurdunda çalışan sendika yöneticilerinden Ferdağ Dalgıç'ın sürgün edilmesi üzerine KYK yurtlarında sistematik hale gelen baskı, mobbing, sürgün ve işten atmalara karşı 2 Ağustos günü Yurt önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Sendika yöneticileri ve üyelerinin ve emek ve meslek örgütlerinin katıldığı basın açıklamasında Afyonkarahisar Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünde, uzun süredir KYK yurtlarında sistematik hâle gelen mobbingi, sürgünleri, işten çıkarmaları, yöneticilerin keyfi uygulamalarını, işçi ve sendika düşmanlığını teşhir etmek ve OTİS yöneticisi Ferdağ Dalgıç'a yönelik hukuksuz sürgün kararına karşı bir araya geldikleri belirtildi. OTİS açıklamasında "Gençlik ve Spor Bakanlığına bağlı yurtlarda işçiler, sağlıklı ve güvenli çalışma koşulları ile anayasal sendikal hakları için mücadele ettikçe yeni baskılarla karşı karşıya kalmaktadır. İşçiler insanca çalışma koşulları talep ettiğinde, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin uygulanmasını istediğinde ve örgütlenme hakkını kullandığında karşısına hukuksuz uygulamalar, baskılar ve cezalandırmalar çıkarılmaktadır" denildi.

OTİS yöneticisi Ferdağ Dalgıç'ın, sendikal mücadelesi nedeniyle çalıştığı yurttan başka bir yurda sürgün edildiği ifade edilen açıklamada, kısa süre önce de sendika üyesi Naciye Kabak'ın hukuka aykırı şekilde işten çıkarıldığı belirtildi.

İşçilerin mücadelesinin sürgün-

lerle, işten çıkarmalarla, baskılarla ve çeşitli iftiralarla engellenmeye çalışıldığını bunlara karşı gerekli hukuki süreçleri başlattıklarını belirten OTİS, bu saldırılar karşısında sessiz kalmayacaklarını vurgulayarak "Hiçbir üyemizi yalnız bırakmayacağız. Mobbingi, kurlsız çalışmayı, iş güvencesine yönelik saldırıları, işçi sağlığı ve iş güvenliği ni hiçe sayan uygulamaları, sürgünleri ve sendikal baskıları durdurana kadar mücadelemizi sürdüreceğiz" dedi.

İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'nun uygulanmasının dahi büyük ölçüde OTİS üyesi işçilerin kararlı mücadelesi ve açtıkları davalar sonucunda mümkün olduğu ifade edilen açıklamada, iş yeri hekimi ve iş güvenliği uzmanının görevlendirilmesinin, idarenin kendiliğinden attığı adımlarla değil; işçilerin haklı mücadelesinin ve işçiler lehine sonuçlanan onlarca mahkeme kararının bir sonucu olduğu vurgulandı.

Mevcut yetkili sendikanın işçilerin haklarını savunmak yerine idareyle uyum içinde hareket ettiği aktarılan açıklamada diğer sendikaların da bu sömürü düzeninin sürdürülmesine ortak oldukları belirtilerek, "OTİS üyesi işçiler işten çıkarılmayı, sürgünü ve baskıyı göze alarak yalnızca kendi haklarını değil, bu kurumda çalışan bütün işçilerin kazanılmış haklarını savunmaktadır. Bugün bu kurumun yönetimine İş Kanunu'nu, İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu'nu ve anayasal sendikal hakları öğretenler, mücadeleden vazgeçmeyen OTİS üyeleridir" denildi.

KYK'larda işçi sağlığının ayaklar altında olduğu, en temel kişisel koruyucu donanımların dahi işçilere

eksiksiz sağlanmadığı, sığınağı basan kanalizasyon sularının temizlenmesi için işçilerin maskesiz ve ayaklarında terlikle çalıştırıldığı aktarılan açıklamada, işçilerin sağlığının ve güvenliğinin maliyet hesabına kurban edildiği vurgulandı.

KYK'larda iş tanımının fiilen ortadan kaldırıldığını, işçilere sürekli angarya işler yüklendiğini, zaman zaman yöneticilerin kişisel işlerinin dahi yaptırıldığını aktaran OTİS "Ağır çalışma temposu ve insanlık dışı çalışma koşulları nedeniyle çok sayıda emekçi bel ve boyun fıtığı, kas yırtıkları, tenisçi dirseği gibi meslek hastalıklarıyla yaşamaya mahkûm edilmektedir" diyerek işçilerin sağlıklarını kaybettiklerine dikkat çekti.

Afyonkarahisar Gençlik ve Spor İl Müdürlüğüne ve Gençlik ve Spor Bakanlığına seslenilen açıklamada talepler ise şöyle sıralandı:

* Ferdağ Dalgıç hakkındaki sürgün kararı derhal geri çekilmelidir.

* Sendikal faaliyetlere yönelik baskılar ve mobbing uygulamaları derhal son bulmalıdır.

* İşçilerin anayasal örgütlenme hakkına saygı gösterilmelidir.

* İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri eksiksiz uygulanmalı, angarya ve keyfi görevlendirmelere son verilmelidir.

Eylem "Sürgünler Bizi Yıldırılmaz", "İşten Çıkarmalar Bizi Susturamaz", "Mobbingler Ve Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Yaşasın İşçilerin Birliği", "Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz" sloganlarıyla sona erdi.

Büyük Yıkım Savaşı'nın Ön Vuruşları

K. Taylan Kızıldağ

Büyük bir debdebe, propaganda ve yoğun hazırlık sonucunda 7-8 Temmuz'da gerçekleştiren NATO Ankara Zirvesi geldi geçti. İşin teatral ve propaganda yanları bir kenara bırakıldığında, ele alınması ve değerlendirilmesi gereken birçok başlık bulunuyor.

Öncesinde onlarca operasyon ve göz altı terörü ile yüzlerce sosyalist tutuklandı. Koca bir başkentin, kelimelerin gerçek anlamında, ablukaya alınması ile yaratılan atmosfer ve harcanan bütçeler birlikte ele alındığında, dinci faşist iktidarın bu kadar hummalı bir çabaya girmesini anlamlandıracak bir tabloya sahibiz. Gelin bunları birlikte alıp ele alıp inceleyelim.

7-8 Temmuz NATO Ankara Zirvesi, uzun yılların ardından Türkiye'de yapılarak Batı Asya'da ve dünyanın dört bir yanında yayılan saldırganlık ve savaşlarda kendini daha güçlü konumlandırmak ve en etkili şekilde tahkim edebilmek için özel olarak seçildi. 21 yüzyılın başlamasından bu yana yıkılışını geciktirebilmek, gerileyen hegemonyasını yeniden tesis edebilmek ve teslim alamadığı ülkelere tam ekonomik ilhak ile çökerterek emperyalist dünyanın basit uzantıları ve pazarları haline getirmek için, büyük bir yıkım savaşının içinde. Emperyalizme karşı gelerek, karşı bir cephe ve güç odağı haline gelen Rusya, Çin, KDHC ve beraberinde hareket eden güçlere ve en çok da ilerici insanlığa, dünya proletaryasının devrimci müfrezelerine, komünist hareketlere karşı 3. Dünya savaşını başlatan ve bu çatışmayı giderek genişleten emperyalist dünya ve onun karşı devrimci gücü NATO, yeni bir hazırlığın içine girmiş durumdadır.

Afganistan-Irak işgallerinde dar-madağın olan Amerikan liderliğindeki NATO orduları, savaş stratejisine uzun bir dönem birçok ülkede darbeler, gerici iç savaşlar, kışkırtma ve kur-

gulama, eğitip donattığı vekil güçler ile vekalet savaşlarına girişme, düşük yoğunluklu savaşlar, ticaret savaşları gibi iktisadi yöntemleri de kullanarak, girilen savaşlar biçim değiştirmeye başladı. Emperyalist dünyanın bundan keyfi olarak vazgeçtiğini veya askeri siyasal stratejiyi tercihen değiştirmiş değil. Tam aksine, 21 yüzyılın başlangıcından bu yana geçen 26 yıllık süre zarfında, dünyadaki devrimci dalga daha fazla güç biriktirmeye; toplumsal devrimler, isyan ve ayaklanmalar, yığın eylemleri, sosyal patlamalar biçiminde birçok yerde vuku bulmaya başlamıştır. Üstelik emperyalist dünyaya karşı giderek güçlü bir odak haline gelen Rusya, Çin, KDHC ve bu bileşime eklenen bir dizi ülkenin daha yoğun ayak dirediği; emperyalizmin tam ekonomik ilhak ve teslim alma politikalarını hem iktisadi, hem de siyasal ve bunu takiben askeri olarak boşa düşürdüğü bir süreçten bahsedebiliriz.

Dünyanın üretim kapasitesinin oldukça üstüne çıkabilen üretimin teknik altyapısı ve yüksek yoğunlukta teknolojiye eşit erişim anlamında, başta Çin ve yanında Rusya'da ortaya çıkan durum, insanlık açısından gücün başka merkeze kaydığını ve bunun bir kırılma noktası (breaking point) anlamına geldiği birçok yerde işlendi. (Bu konuda yazar Umut Çakır'ın Mücadele Birliği sitesinde yayınlanan seri yazılarına bakılabilir). Hassas ve yüksek yoğunlukta teknolojiyi oldukça başarılı bir düzeye ulaştıran Çin, yapay zeka sistemlerinin çeşitli sektörlerle entegrasyonu noktasında oldukça önemli bir noktaya ulaştı. Artık hassas ciplerin üretimi sadece ABD ve Tayvan'da değil, Çin'de de çok etkili bir şekilde yapılabiliyor. Bir örnek daha verecek olursak, askeri-sınai komplekslerin gelişimi anlamında, Rusya'nın Ukrayna Savaşı'nın 5. yılına girerken, bir dizi fabrikasında çok hızlı ve seri şekilde üretim yapılabildiğini

belirtmek gerekiyor.

NATO zirvesinin hemen ardından İran'a yönelik kapsamlı askeri saldırıları yeniden başlaması, Rusya'ya yönelik Ukrayna üzerinden yürütülen savaşın giderek kapsamının genişletmesi gidişatın nasıl olacağını artık gösteriyor.

Küresel iç savaş isyanlar, ayaklanmalar, sosyal devrimler biçiminde sürerken, savaşların artık gölge ordular eliyle değil, bizzat emperyalistlerin ve işbirlikçi güçlerinin de dahil olacağı topyekün savaşlara dönüşme riski oldukça yüksek. Koca Amerika ordusunun ve hava kuvvetlerinin, bu yılın başında önce Latin Amerika'da Venezuela'da devreye sokulması, Maduro'nun kaçırılması ve çok geçmeden Batı Asya'da İran'a karşı girişilen ve şu an yeniden alevlendirilen savaş, işi bizzat kendi ellerine aldıklarını ifade ediyor.

ABD ve güdümündeki NATO, giriştiği asimetrik savaşlarla İran'ı teslim almak, Rusya'yı Ukrayna savaşı ile yıpratmak, iktidarlara Venezuela örneğinde olduğu gibi teslim almak ve nihai düşman olarak gördüğü Çin-KDHC'ye karşı kapsamlı bir savaşa girmek için çabalarını yoğunlaştırdı.

NATO'nun Ankara zirvesine damgasını vuran şeylerden biri ise, Çin-Rusya ve beraberinde hareket eden ülkelerin açık düşman ilan edilmesi oldu. Uzunca bir süredir Avrupalı emperyalistleri eleştiren, devlet başkanlarına köpüren Trump, NATO'nun dünya suçları ile yürüttüğü askeri harcamaların ve saldırganlıkların masraflarını artık üstlenmeleri gerektiğini ısrarla vurguladı. Hem toplantı sürecinde verilen demeçlerde, hem de toplantı sonuç bildirgesinde ortaya konan, NATO'nun, ama özellikle de Avrupalı emperyalist devletlerin askeri-sınai üretim kapasitesinin ihtiyacın çok altında olduğu vurgusu, büyük bir askeri kapışmaya hazır olmadıklarını, bundan dolayı da

askeri-teknik üretimin büyütülmesi için ciddi fonların ayrılması (her üye ülkenin GSYİH'nın %5'ine tekabül edecek noktaya çekilmesi), bir NATO bankasının kurulması karar altına alındı. Kanada öncülüğünde kurulan 134 milyar dolarlık "Savunma Güvenlik ve Dayanıklılık Bankası'na" birçok ülke katıldı.

Emperyalist ABD yaklaşık 1 trilyon dolarlık askeri harcama bütçesi ile birlikte, diğer NATO üyesi devletlerin de "savunma" aldatmacası altında, komünizme, dünya işçi sınıfı ve emekçi halklarına karşı saldırganlık savaşına hazırlanmaları için bütçelerini arttırmalarını, silah üretimine, ordu modernizasyonuna daha fazla ağırlık vermeleri gerektiğini vurguladı.

ABD'nin Avrupalı müttefikleri ve Kanada bu kaçınılmaz savaşa ürküntüyle hazırlanırken, 2025 yılında bütçelerini %20 oranında savaş için arttırmış. Tarihinde nice savaşın ateşinden geçmiş Alman proletaryasına, bir kez daha emperyalist dünyanın çıkarları için savaş dayatılıyor. Fransız devleti, kendi emekçilerini ciddi anlamda yoksullaştırırken, Avrupa ordularının güçlendirilmesi çağrısı yapıyor.

Savaş Gidiyoruz Ama Bize Silah Lazım!

Emperyalizm, egemen konumuna geldiğinden bu yana, emperyalist devletler ve onların orduları hasmını yere serebilmek için, sürekli olarak askeri tekniği, savaş stratejilerini, iletişim ağlarını, istihbarat örgütlerini, savaşları yürütme mantığını, askeri taktiklerini geliştirmek zorunda kaldı.

21. yüzyıla girerken, askeri işgaller çok yoğun şekilde hava kuvvetlerinin yoğun bombardımanı veya deniz kuvvetlerinin yüksek irtifa ve hıza ulaşabilen füzeleri etkili şekilde kullanımıyla gerçekleşiyordu. Irak-Afganistan işgallerinde işgalci NATO orduları ilerleyebilmek için böylesi yüksek ateş gücünün üstünlüğüne güven duyuyordu. Ayrıca daha küçük birimlere bölünmüş operasyonel özel birliklerin yaptığı nokta operasyonlar ile "düşman" olarak belirtilen karşı tarafa kritik darbeler darbe vurarak, "cerrahi müdahaleler" yapmayı çokça tercih ettiler.

Son birkaç yılda Siyonist İsrail'in Lübnan Hizbullahına yönelik yürüttüğü savaş, bu yılın başında Venezuela ve İran örneğinde gördüğümüz, şok etkisi yaratacak kritik askeri hamleler ile karşı taraftaki gücün komuta veya liderlik kademesini başsız bırakarak, böylesi bir yüksek ateş güce, teknik kapasiteye dayalı bir hareket ettiler. Ancak İran'ın karmaşık yapısı, savaşa yönelik yoğun hazırlığı ve Batı Asya'daki siyasal askeri durum, bu jeopolitik cerrahi müdahaleyi boşa düşürdü.

Bugün NATO'nun Ukrayna Savaşı'nda bir laboratuvar olarak yararla-

nıp çıkardığı dersler, İran üzerinde de deniyor. Rusya'nın Ukrayna'ya yönelik "yıpratma savaşı" olarak ele aldığı bu çatışmayı, NATO benzer şekilde İran ve Hürmüz'de kullanmaya başladı. Ayrıca son 3-4 aydır Rusya'nın Ukrayna'da kullandığı taktiklerin benzerini NATO operasyon odalarında taklit edilerek, Rusya'ya karşı savaş yürüten Ukrayna ordusu da uygulamaya başladı.

Rusya'nın stratejik derinlikteki ve uzaklıktaki askeri üsleri, askeri üretim fabrikaları, lojistik ağları, enerji altyapısı hem ülke sınırları içinde hem de Karadeniz'de yoğun bir şekilde hedef alınmaya başladı, ülke felç edilmek istendi. Bir taraftan "örümcek operasyonu" ile bu kritik altyapı hedef alınıp zarar görürken, ülke içinde önemli bir yakıt ve enerji sorunu ortaya çıktı; diğer taraftan NATO Zirvesi sonucunda Ukrayna'ya patriot hava savunma sistemleri yerleştirme kararı çıkarken, bu sistemlerin Lockheed Martin şirketinin onayıyla Ukrayna'ya üretim altyapısının kurulması karara bağlandı. Ayrıca Neo-Nazi Ukrayna'nın NATO talimatlarında giriştiği bu yeni saldırganlık etkili olmuş olacak ki, 10 milyarlarca dolarlık yeni yardım paketleri açıklandı.

NATO Ukrayna üzerinden Rusya'yı oldukça yıpratıp yorarken, Polonya, Baltık ülkeleri, Almanya, Finlandiya, Romanya çok hummalı bir hazırlık içinde. Hatta buna bunun içine Fransa, İngiltere, Ukrayna gibi devletleri de dahil edersek, Rusya'nın iç bölgelerine kadar ulaşabilecek uzun menzilli füze üretim projesini duyurarak, bunun için milyarlarca dolar bütçe ayırdığı açıklandı. Şu an Almanya, Avrupa kıtasında Rusya'ya karşı savaş en çok kışkırtan, silahlanma ve askeri üretim kapasitesini daha da büyütme için 2027 yılı sonuna kadar 555.4 milyar euroluk rekor bir bütçe taslağı hazırlamış durumda. ABD, Batı Asya'da Türkiye ve İsrail'e daha

fazla alan açıp bölgeden ağırlığı çekip, Çin'e yönelik tahkimatı arttırmayı hedeflerken, Ankara'daki NATO Zirvesi ile birlikte, ABD olmadan Avrupa'yı Rusya ile savaşabilecek askeri güce döndürmeyi hedefliyor. Bundan dolayıdır ki silah üretim modeli gündeme geldi. NATO'nun kolektif yatırımlarla gücünün daha da artacağını belirten NATO'nun kravatlı sarsağı Rutte; yeni projelerle ve ortaklıklarla sanayi tabanının da genişletileceğini belirtti. Baykar'a yapılan ziyaret ve Türkiye'nin silah üretim teknolojisinin Trump ve NATO üyesi devletler tarafından sürekli övülmesi de, bu hazırlıklar kapsamında okunmalıdır. Yapılan Savunma Sanayi Forumu kapsamında askeri keşif, uzay teknolojisi, uzun menzilli füzeler, kumanda ve kontrol hava platformları, denizaltıları, dronları da içeren 50 milyar dolarlık bir anlaşma da imzalandı.

Tüm bu anlaşma ve planlamaların merkezinde finansal tekeller, silah tekelleri bulunuyor. Citi Group, Deutsche Bank, BNP, Lockheed Martin, Saab, Northrop Grumman, Rheinmetal küresel dev bankalar ve silah tekelleri aslan payını cebine indirmeye hazırlanıyor. Ancak hiçbir hazırlık tek taraflı okunmamalı. NATO böylesi bir hazırlığa girişmişken, geçtiğimiz ay ÇKP Kongresinde Çin Halk Ordusu'nun daha fazla modernize edilmesi, vuruş gücü yüksek kalibreli füzelerin üretilmesi, nükleer savaş başlıklarının 1000 adete çıkarılması gibi önemli kararlar, parti çoğunluğu tarafından karar altına alındı. Şimdi yaklaşan tehdidin farkında. Japonya'nın ABD desteği ile yoğun bir silahlanmaya girişmesi, Güney Kore'nin NATO zirvesine konuk olarak davet edilmesi, ABD'nin Tayvan ve Güney Kore'de daha fazla tahkimat yapması Çin açısından alarm vericidir. Bundan dolayı Çin, Rusya, KDHC, İran ve bir dizi ülke arasındaki ilişkiler derinleşirken, askeri alanda da işbirliği artıyor. Üstelik yapay zeka ve bulut teknolojilerinin

de savunma sanayisi için de eşik atlaması için hayati olduğu bilinen bir gerçek. Bu alanda Çin'in çabalarını yoğunlaştırması örneğindeki gibi, NATO da bunu zirvede karar altına aldı.

Yaklaşan daha büyük ve yıkıcı savaşlarda teknik üstünlüğün, özellikle yoğun ve yüksek olması için, emperyalist ABD liderliğindeki NATO, bu alanda çalışan dev tekellere ciddi bütçeler akıtmaya hazırlanıyor. İran'a yönelik savaş başlatıldığında, Mart'ın ikinci haftasına gelindiğinde Amerika ve siyonist İsrail ikilisi füze stoklarını %70'ini tüketmiştir. Rusya ve Çin gibi devasa iktisadi askeri ve siyasal ağırlığı olan yaklaşık 2 milyarlık dünya nüfusuna ev sahipliği yapan bu ülkelere karşı girişilecek böylesi gözü kara bir savaş, muazzam silahlanmış, toplumlarını bu savaşa bir biçimiyle ikna etmiş ya da zor yoluyla bastırmış, şovenist histeriyi ve bilcümle her türlü militarist, fetihçi, yağmacı ve emperyalist söylemi işçi sınıfına ve dünya emekçi haklarına psikolojik, kültürel ve siyasal binbir türlü enstrümanı kullanarak yaymış bir ortamda hazırlanıyor.

el-kaideciler", "ülkesini savunan neo-Naziler" kahraman ilan edildiler.

Avrupalı emperyalist devletler, Rusya'ya karşı silahlanmalarını "Rusya'nın işgal tehlikesi" bahanesiyle sürdürüyor. Devletlerin en yetkili ağızlarından toplum, ayağına kadar NATO'nun Rusya'ya karşı bir koruma kalkanı olduğu, olası Rus işgalini ancak NATO'nun güçlü güvenlikçi politikaları ve caydırıcı modern orduları durdurabilir yalanıyla pazarlıyorlar. Emperyalist ABD'nin kendisi ve işbirlikçileri dışında, zaten tüm insanlığı ve kendisine karşı duran ülkeleri açık düşman olarak tanımladığını ve buna uygun devasa bir manipülasyon ve yalanına dayalı bir propaganda makinasına sahip olduğunu bilmeyen yok.

Bu öcü bugün Rusya olur, yarın Çin'e yöneltilir. Yunanistan nasıl NATO müttefiki ise Türkiye'de bir NATO üyesi. Ancak Yunan halkı ile yaratılan yapay çelişkilerin nasıl nefret duygularını köpürttüğünü "Miçotakis" zirveye geldiğinde bir kez daha görebildik.

Yazımızın birçok yerinde vurguladığımız gibi, NATO'nun savaşı sadece askeri değil, iktisadi, siyasal, kültürel,

zirvesine davet edilerek onore edilirken, Suriye-Lübnan-İrak hakkında yeni bir savaşın ve çatışmanın hazırlandığı yapılıyor.

Dinci faşist iktidar ile yürüttüğü süreç ve CHP'ye yönelik yapılan ABD-İngiltere onaylı cerrahi operasyonlar eliyle iç cepheyi geliştirmeye, pekiştirmeye ve kendini olası bir tokyekün savaşta da NATO'nun "ileri karakolu" değil "stratejik merkezi" olarak konumlandırmak istiyor.

Emekçi sınıfların ve proletaryanın devrimci öncülerinin zindanlara tıkıldığı, kitlesel tutuklama, baskı furyası ile sokağın teslim alınmak istendiği bir dönemde savaş, NATO'nun rolü ve emperyalizmin ne olduğuna dair hala oldukça diri bir bilince sahip yaşadığımız topraklar. Bu bilincin emperyalist savaşın gerçek yüzünü, NATO'nun gerçekte neye hizmet ettiğine ve iktidarın ortaya koyduğu aldatıcı kampanyaya dair net bir örgütlülüğe kavuşması gerekiyor.

Savaşın yıkıcı sonuçları emekçilerin maddi yaşam koşullarını ne kadar yıkarsa, bilinç sıçramasına yakınlaşma hızlanır. Ancak devrimci propagandanın iradi müdahalelerini etkin, devrimci, emperyalist savaş karıştı faaliyetlerini atlamamak gerekiyor. Savaşa karşı barış gibi naif çağrılarının iddiasızlığından dolayı, karşılık bulmadığını görüyoruz. Ancak dünya genelinde giderek genişleyen NATO'nun dağıtılması talebinin güçlü bir çıkış olarak örgütlenebilmesinin koşulları olgunlaşıyor.

Devrimci proletaryanın uluslararası tarihinden bildiğimiz bir şey var ki, o da savaş zamanlarında devrimci kitle hareketlerinde, savaş karşıtı ajitasyon ve propaganda faaliyetlerinde muazzam bir yükseliş dönemine girildiğidir. Emperyalist savaşların yıkıcı sonuçlarına karşı ya devrimler eliyle dur denilecek ya da savaşların yıkımlarından toplumsal devrimler zafere ulaşacak.

Bu iddiaya ve akıla sahip olan sosyalist güçlerin bir araya gelme çabalarına hız vermekten, işçi sınıfı içindeki aydınlatma ve bilinçlendirme faaliyetlerinden yorulmamak lazım. Halkların sezgisi, geline tarihsel kırılma anında bu gidişata dur diyebilecek güce sahiptir. Devrimci iyimserliğimizi korumak için birçok parametre mevcut. Ancak emperyalizmin faaliyetleri sonucu dünyanın ve insanlığın korkunç bir ateş çemberine itileceğini gözden kaçırmamak lazım.

Bugün dünyanın birçok ülkesinden yan yana gelerek çalışmalarını sürdüren anti emperyalist birliklerin güçlenmesi için çalışalım. NATO'nun kendini makyajlama çalışmalarına karşı gerçekleri bin kat daha güçlü vurgulayalım. Kravatlı "beyefendilerin" yalanları, onların kar dürtüsü için verdikleri savaşların kanlı maskesini gizleyemez!

Devrimci proletaryanın uluslararası tarihinden bildiğimiz bir şey var ki, o da savaş zamanlarında devrimci kitle hareketlerinde, savaş karşıtı ajitasyon ve propaganda faaliyetlerinde muazzam bir yükseliş dönemine girildiğidir

Bize Bir Öcü Lazım

Kapitalizmin en yüksek aşaması olarak emperyalizm, yerküre üzerinde kendi denetimi dışında ne iktisadi, ne siyasal, ne de sosyal-kültürel bağımsız bir adacık bırakmadı. Hakim üretim tarzı olarak tekelleri kapitalizm devasa tekellerin hegemonya kurduğu dünyadaki bütün ülkelerin bir biçimi ile emperyalist dünyaya entegre edildiği bir sistemdir. Özellikle 50'li yıllardan itibaren klasik tipte sömürgeciliğin yerini, yeni tipte sömürgecilik almaya başladı.

80'lerin Rambosu, "Görevimiz Tehlike" ve "007 James Bond"un ajan filmi furyaları, binlerce NATO destekli "hür düşünce kuruluğu", think-tank'ler, işbirlikçi medya ve paralı burjuva politikacılar... Emperyalizm, ne zaman bir yeri yutmak istese, bunun siyasal kültürel ve psikolojik alt yapısını örmeyi başarıyla gerçekleştirdi. 100 milyarlarca dolarlık basın yayın araçları ile "beyaz baretli

toplumsal, psikolojik, düşünsel alana kadar çok boyutlu örgütlenmektedir. Halkların katili ve tepeden tırnağa antikomünist, karşı-devrimci bir savaş örgütü olan NATO, büyük savaşın ön vuruşlarında kendini dünya halklarına barış timsali gibi satmakta, demokrasi trafiği ile cephe arkasını örgütlemeye çalışmaktadır. Afrika'dan Latin Amerika'ya, oradan Batı Asya'ya kadar dünya büyük alt üst oluşlardan geçerken, emperyalizm ve sadık işbirlikçileri kendi toplumlarını baskılamak, savaşa dolu dizgin hazırlanabilmek için, siyasal manevralara da yöneliyor.

Seçim darbesi ile Latinlerde Kolombiya'da faşistler başa getiriliyor. Küba abluka ve işgal tehdidi ile boğulmak isteniyor. Dinci faşist iktidarın diplomasi trafiği daha yıkıcı bir ABD saldırganlığında İran karşıtı cepheyi genişletmeye ve İran'ı yalnız bırakmaya yönelik hamleler hızlanıyor. Suriye'de başa getirilen dinciler NATO

İspanya ve Fas, Ceuta Sınırında İşbirliğini Güçlendiriyor

Telesur'dan çevrilmiştir.

Çeviri Kolektifi

Temmuz ayının son haftasında, İspanya ve Fas arasındaki sınırda, binlerce göçmenin Castillejos ve diğer Fas sınır bölgelerinden İspanya'nın Afrika'daki iki şehrinden biri olan Ceuta'ya geçmeye çalışmasıyla gerilim arttı.

30 Temmuz Perşembe günü binlerce genç Faslı, iki şehri ayıran çiti geçmek amacıyla Castillejos ve Ceuta arasındaki sınıra yöneldi. Önceki günlerde yüzlerce kişi yüzerek şehre ulaşmaya çalışmış ve onlarca kişi bu girişimde hayatını kaybetmişti.

Ceuta hükümeti, son 10 günde şehre 2.000'e kadar kişinin girdiğini tahmin ediyor. İspanya'nın özerk şehri Ceuta'nın başkanı Juan Vivas, "Bu rakam, şehrin toplam nüfusunun %2'sine denk geliyor" diye açıkladı.

29 Temmuz Çarşamba günü, İspanya Deniz Kurtarma Servisi, denizden 18 ila 30 yaşları arasındaki 300'den fazla göçmeni kurtardı ve yetkililer, 800 Faslı ve Cezayirli'nin Ceuta'ya yüzerek girmeye çalıştığını, çoğunun Fas devriye botları tarafından yakalandığını tahmin ediyor. Ayrıca, Jandarma, yüzerek geçmeye çalışırken ölen iki göçmenin cesedini de buldu.

Bu yıl şimdiye kadar Ceuta kıyı şeridinde 29 göçmen hayatını kaybetti; bunlardan altısı 25 Temmuz'da başlayan mevcut göç akışından bu yana öldü. Ancak Vivas, son bir ayda 60 cesedin bulunduğunu iddia ediyor. Durum henüz, Rabat ve Madrid arasındaki diplomatik anlaşmazlık sırasında 10.000 kişinin Ceuta'ya girdiği 2021 krizinin boyutuna ulaşmadı.

Durumu Tetikleyen Ne Oldu?

Temmuz ayı başlarında, İspanya Yüksek Mahkemesi, ülkenin göçmenlik yasasının, denizde yakalanan göçmenler için "sıcak geri gönderme" olarak da bilinen sınır geri itme uygulamasını yasakladığını doğruladı. Bu durum, Fas'ta bekleyenlerin Avrupa'ya girmesini teşvik etmiş ve bir "çekim faktörü" yaratmış olabilir.

Kuzey İnsan Hakları Gözlemevi Başkanı Mohamed Benaissa'ya göre, İspanya'ya göç eden gençlerin sosyal medya paylaşımları, diğerlerini de bu yolculuğa çıkmaya ikna etmeye yardımcı oldu. Mevcut göç dalgasını yaz mevsimine ve İspanya Yüksek Mahkemesi'nin son kararına bağladı.

İnsani Acil Durum

18,5 kilometrekarelik bir alanı

kapsayan ve yaklaşık 83.000 sakini olan Ceuta şehri, Vivas'ın belirttiği gibi, "mutlak bir insani ve sosyal acil durumla" karşı karşıya.

İspanya'ya varışlarında düzensiz göçmenlerin transfer edildiği Geçici Göçmenlik Merkezi (CETI) aşırı yoğunluk yaşıyor.

Tesis sadece 512 kişiyi ağırlayabiliyor ve merkez içinde olduğundan daha fazla göçmen dışarıda bulunuyor. Küçükler bölümü, kapasitesinin %2400 üzerinde çalışıyor.

Vivas Perşembe sabahı İspanyol hükümetinden mali destek talep etti ve Kuzey Afrika şehri, sınırın "acil ve gecikmeksizin" kapatılması çağrısında bulundu.

Metinde şu ifadeler yer alıyor: "Binlerce göçmen, Fas ile İspanya'nın Ceuta yerleşim bölgesi arasındaki sınırı kontrol edilmeden geçti. Kitlesel akın karşısında, kolluk kuvvetleri aşırı kalabalığı önlemek için sınır geçişlerini açtı. Yerel yetkililer, 2021'deki gibi bir göç krizi beklentisiyle Madrid'in olağanüstü hal ilan etmesini talep ediyor."

İspanya ve Fas Ne Üzerinde Anlaştı?

Acil durumu ele almak için İspanya ve Fas, göç kriziyle başa çıkmak için koordinasyonu ve ortak çabaları güçlendirme konusunda anlaştı. Her iki ülke de son günlerde şehre giren tüm kişilerin transferi için önlemleri gözden geçirme ve uygulama konusunda taahhütte bulundu.

İspanya Başbakanı Pedro Sanc-

hez, "Gerekli tüm kaynakları seferber ediyoruz, Fas ve uluslararası yetkililerle çalışıyoruz ve normalleşmeyi en kısa sürede yeniden sağlamak için gereken önlemleri hazırlıyoruz" dedi.

Perşembe günü Fas, göç kriziyle ilgili resmi sessizliğini bozarak anlaşmayı doğruladı. Fas resmi kaynakları EFE'ye, "Her iki ülke de bu akışlarla mücadele etmek için koordinasyonu ve çabaları güçlendirme konusunda anlaştı ve Ceuta'ya yasadışı yollarla giren herkesin en kısa sürede geri gönderilmesi için önlemleri gözden geçirme ve uygulama konusunda taahhütte bulundu" dedi.

İnsan Hakları Savunucuları Kamu Politikalarını Eleştiriyor

İspanya Mülteci Yardımı Komisyonu (CEAR) direktörü Mauricio Valiente, "İşbirliği, her bireyin bireysel koşullarını dikkate almadan insanları teslim etmekle sonuçlanamaz" dedi ve anlaşmanın "kötü bir çözüm" olduğuna inanıyor çünkü "Fas güvenli bir ülke değil."

Fas Demokratik İnsan Hakları Kurumu, ülkedeki gençlerin karşı karşıya kaldığı durumdan "derin endişe" duyduğunu ifade etti ve Ceuta'ya yüzerek ulaşma yönündeki toplu girişimi "siyasi bir başarısızlık" olarak nitelendirdi. "Yaşananlar münferit bir olay veya geçici bir kriz değil, yapısal bir siyasi başarısızlığın ve sosyal eşitsizliklerin derinleştiği adaletsiz kamu politikalarının birikiminin doğrudan sonucudur," dedi.

ABD'nin Japonya Kuvvetlerini "Savaş Gücü"ne Dönüştürme Hamleleri

Rodong Sinmun'dan çevrilmiştir

Çeviri Kolektifi

ABD, Kore Yarımadası'na ve Asya-Pasifik bölgesine stratejik istikrarsızlığın yeni bir unsurunu ekleyerek, savaşın kara bulutlarını üzerlerine çökertiyor.

Japonya'daki ABD Kuvvetleri Komutanı, 26 Temmuz'da bir Japon gazetesine verdiği röportajda, USFJ (Amerika Birleşik Devletleri Japonya Kuvvetleri) karargahına daha fazla yetki vermek amacıyla 200'den fazla personelin eklendiğini, bunun USFJ'nin daha önce imkânsız olan hızlı müdahaleyi mümkün kıldığını ve USFJ'nin tüm muharebe fonksiyonlarında 7/24 operasyonları sürdürebilecek personel sayısına sahip olduğunu övünerek belirtti.

Ayrıca, Asya-Pasifik bölgesinde bir krizin "eğer" değil, "ne zaman" ortaya çıkacağını öngörerek, USFJ'nin Japonya ile birlikte mümkün olduğunca hazır olmasını sağlayacağını da belirtti.

Bu, geçmişte esas olarak Japonya-ABD Kuvvetlerin Statüsü Anlaşması'nın yönetimi dahil idari görevlerden sorumlu olan USFJ'yi, önemli operasyonel komuta yetkisine sahip birleşik bir askeri komuta merkezine dönüştürme planının bir parçasıdır. Ayrıca bu durum, USFJ'nin bölgedeki ABD kuvvetlerini ve tüm müttefik devletlerin silahlı kuvvetlerini komuta edecek gerçek bir "savaş gücü"ne dönüşmekte olduğunu kanıtlamaktadır.

ABD'nin, birleşik bir askeri komuta kurmak ve bu komutaya Hawaii'deki ABD Pasifik Komutanlığı'nın operasyonel komuta yetkilerinin bir kısmını devretmek amacıyla geçen yıldan bu yana Japonya'daki ABD kuvvetlerinin yeniden yapılanmasını sür-

dürdüğü kamuoyunca bilinmektedir.

Japonya'daki ABD Kuvvetleri'nin üç aşamalı yeniden yapılanmasının temel amacı, geçen yıl Mart ayında Japonya'nın kara, deniz ve hava "Öz Savunma Kuvvetleri"ni yönetmek üzere kurulan "entegre hareket komutanlığı" ile Japonya'daki ABD Kuvvetleri'nin komuta sistemlerini birleştirerek, acil durumlarda ABD ve Japonya'nın ortak bir operasyon yürütmesini mümkün kılmaktır.

ABD, bu adımlarla denizasırdı saldırı güçlerini, savaş zamanında bağımsız hareket kabiliyetine sahip saha kuvvetleri haline getirerek daha da güçlendirmeyi amaçlamaktadır. Ancak en önemlisi, acil bir durumda Asya-Pasifik bölgesinde çıkabilecek topyekûn bir savaşta Japonya "Öz Savunma Kuvvetleri"ni şok tugayı ve ana muharebe gücü olarak kullanma yönündeki sinsi niyetidir.

ABD, geçen yıl Japonya'daki ABD Kuvvetleri'ni yeniden yapılandırmaya başladığında, Japonya'nın Batı Pasifik bölgesinde ABD'nin karşılaşabileceği tüm acil durumlarda ön saflarda yer alacağını halihazırda açıklamıştı.

Japonya genelinde muhalefet partileri ve halk, Japonya Öz Savunma Kuvvetleri'nin ABD Kuvvetleri'nin kontrolü altına gireceği endişesini giderek daha yüksek sesle dile getiriyor.

Kore Yarımadası'nda acil bir durumda Güney Kore'ye ilk olarak gönderilecek ana takviye güçlerinin Japonya'daki ABD Kuvvetleri olacağı göz önüne alındığında, bu "savaş komutasının" ilk hedefinin tam olarak KDHC olduğu inkar edilemez.

Düşmanların da itiraf ettiği üzere, Kore Yarımadası'ndaki fiziksel

çatışmanın patlak verip vermeyeceği bir olasılık meselesi değil, ne zaman patlayacağına dair bir zaman meselesidir.

Kısa bir süre önce ABD, Kore Yarımadası hareket sahasında uzun süreli savaş yeteneklerini geliştirmek amacıyla Güney Kore kukla askeri çeteleriyle birlikte şimdiye kadarki en büyük "Birleşik Ortak İdame Tatbikatı"nı gerçekleştirdi. Ayrıca, ABD-Japonya-Güney Kore Üçlü Savunma Kurmay Başkanları Toplantısı düzenleyerek, çok alanlı ortak askeri tatbikatlar olan "Freedom Edge" tatbikatlarının da düzenlenmesi dahil olmak üzere "üçlü güvenlik işbirliğinin" güçlendirilmesi çağrısında bulundu.

ABD'nin, Kuzey Kore ile yüzleşmeye yönelik sarsılmaz düşmanca niyetini tamamen açığa vururken, büyük ölçekli saldırı güçlerini ve uzun vadeli yüksek yoğunluklu operasyonel yeteneklerini güvence altına almak için çaba gösterdiği bu tür maceracı askeri manevralar, Kuzey Kore'yi, kendini savunma amacıyla nükleer savaş caydırıcılığının durmaksızın geliştirilmesi ve evrimleştirilmesi için daha fazla çaba göstermesi gerektiği yönündeki geri dönüşü olmayan nihai sonuca bir kez daha itmektedir.

Kore Savaşı'nı yönetmek üzere Japonya'da konuşlandırılmış olan ABD Uzak Doğu Kuvvetleri Komutanlığı, trajik bir sonla karşılaştı ve "yenilmiş komutanlık" gibi bir damga yedi.

Japonya'daki ABD Kuvvetleri Karargahı'nın bir "savaş komutanlığı"na dönüştürülmesi, onun utanç verici bir "yenilmiş komutanlık" haline gelmesinin en kısa yoludur.

Gençlik Üzerine Notlar Kuşaklara Sınıfsal Bakış

Nidal Anadolu

Yeni Evre Devrimleri Çağı olarak adlandırdığımız 21. yüzyılın ilk çeyreğini geride bıraktık. İlk çeyrek dilime isyanlar ve ayaklanmalar damgasını vurdu. İsyandar ve ayaklanmalara katılan kitlelerin içerisinde ön plana çıkanlar arasında ilk sıraya **genç kuşaklar** geçti.

Sınıf mücadeleleri tarihindeki topyekûn alt üst oluş dönemlerinin hepsinde genç kuşaklar ön plana çıkmıştır. Şu an içerisinde bulunduğumuz “Toplumsal Devrimler Çağı”, taşıdığı potansiyelle sınıf mücadeleleri tarihinin en büyük alt üst oluşuna adaydır. Böyle bir zaman diliminin içerisinde bulunan genç kuşaklar da tarihin en büyük devrimci enerjisine sahiptir.

Bilinç düzeyi yüksek olan genç kuşaklar, C.Dağlı'nın “Yeni Evre” kitabında ortaya koyduğu “İnsanlar artık gerçekten özgür yaşayabilecekleri maddi olanakları kendi elleriyle yaratmış bulunduklarının farkına varıyorlar” olgusunun farkındadırlar.

Kapitalizmin geldiği aşamada “Komünist” toplumun nesnel ve öznel öğelerinin maddi olanaklarını yarattığı bir dönemde, sınıf mücadelesinin güncel eksenini anlamlandırabilmek yaşamsal önemdedir. Bu noktada devrede bireyin ve hareketin konumunu belirleyen toplumsal zemindir. Hangi sınıfsal zeminden hareket ediyorsan, onun doğrultusunda “İdeolojik, politik ve pratik” yaklaşıma sahip olursun.

Kuşaklara Burjuva Toplumsal Zeminden Bakış:

Burjuvazinin temsiliyetini hangi yönetim modeli yaparsa yapsın, sınıfsal bakış açısı nettir. Bulundukları zaman diliminde “deprem, hastalık,

Hiçbir toplumsal devrim, güzel çiçeklerin açtığı gönençli bir dönemde gerçekleşmemiştir. Gerçekleşen bütün toplumsal devrimler “Açlık, Hastalık ve Ölüm” üçlüsünün ardı sıra gelmiştir.

açlık, vb.” hangi olaylarla karşı karşıya kalırlarsa kalsınlar, sınıfsal konumlarını korumak ilk ve tek görevleridir. 6 Şubat Depreminden sonra yerle bir olan şehirlere günlerce müdahale etmemelerinin altında da aynı gerçeklik var. Depremin yaratmış olduğu tepkinin bir ayaklanmaya dönüşmesi ihtimaline karşı pozisyon almışlardır. Bu refleks burjuvazinin ve yönetim modellerinin tarihsel birikiminde bulunmakta. Çünkü, gençliğin tam gözünün içine bakmasını biliyorlar.

Emperyalist-kapitalist sistem karşı karşıya kaldıkları isyanların, ayaklanmaların ve devrimlerin tamamlanmasında genç kuşakların yıkıcı ve yapıcı enerjisine şahit oldu. Bunun için genç kuşağın devrimci enerjisini kontrol altında tutmak için; üniversiteleri, düşünce kuruluşlarını, medya iletişim araçlarını ve kültür-sanat faaliyetlerini kullandı. Milyonlarca fon aktardı. Uzun çalışmalar sonucunda MC. Kinsey isimli tekel grubunun bir araştırmasında istediği aracı buldu. Bu çalışmaya göre “Kuşaklar” doğum tarihlerine göre belirli kategorilere ayrılıyor. “1940-59 yılları arasındakiler B Kuşağı, 1960-78 yılları arasındakiler X Kuşağı, 1980-94 yılları arasındakiler Y Kuşağı, 1995 ve sonrası ise Z Kuşağı.” Bu kategorileştirmenin hiçbir toplumsal karşılığı bulunma-

maktadır. Tamamen hayal ürünüdür.

Bir hayal ürünü olan kuşakların kategorileştirilmesinin üzerine düşünmek veya yorum çalışması yapmak, tamamen temelsizdir. Y Kuşağı ve Z Kuşağı kategorilerinin üzerine koparılan yaygaraya baktığımızda, tam olarak bir bataklıkta dönüşmüş durumda. Ve o bataklık her yönüyle burjuvaziye hizmet ediyor. Bu çalışmaların içeriğine dair herhangi bir ilginiz bulunmamakta, ancak çevresine olan etkileri tamamen ilgi alanımızın içerisinde değildir.

Z Kuşağı kategorisi altında yapılan çalışmaların tamamına baktığımızda, ilk göze çarpan şey çürüme. Kapitalist üretim ilişkilerinin yaratmış olduğu yabancılaşmanın iki yönünden birisi olan çürüme, her yönüyle genç kuşaklara mal ediliyor. Bu yöntemle “genç kuşaklar değersizleştiriliyor.” Yaşanılan toplumsal çürümenin sebebi olarak gösterilen genç kuşaklar yalnızlaşıyor. Hem değersizleşen hem yalnızlaşan gençler, enerjilerini boş alanlarda harcıyor.

Bu durumun oluşmasına katkısı bulunanların tamamı burjuva toplumsal zeminden hareket ediyor. Kısaca bir düşünce egzersiziyle ortaya çıkartılacak bir çok olgu bulunmakta. Tabi, bilincimiz ve gözlerimiz yıldınlığa teslim olmamışsa!

Kuşaklara Küçük Burjuva Toplumsal Zeminden Bakış:

Küçük burjuvazinin sayısal olarak çok fazla bulunduğu bir coğrafyadayız. Sayısal olarak bu kadar nüfusa sahip oldukları bir yerde siyasal olarak da temsil edilirler. Reformist ve oportünist hareketlerin tamamı küçük burjuva zeminden hareket ettikleri için onların temsilcileridir. Bu noktada kısa bir parantez açalım: Sırf reformist ve oportünist hareketlerin içerisinde sadece küçük burjuvaların olduğunu düşünmek yanlıştır. Evet, küçük burjuva toplumsal zeminden hareket ederler, ancak içlerinde birçok sınıftan insan bulunur.

Sınıf savaşımının görece ağır ilerlediği zaman diliminde iki sınıf arasında bazı gri alanlar bulunur. Bu gri alanlar, küçük burjuva hareketlerin yaşam alanını oluşturuyor. Bu yaşam alanları sonsuza kadar var olmazlar, sınıf mücadelesinin keskinleştiği zamanlarda -şimdi olduğu gibi- yok olurlar. Bu durumda, küçük burjuva toplumsal zeminden hareket edenler bir tercih yapmak zorunda kalırlar; ya bilinmez bir geleceğe erteledikleri devrimin güncelliğini kabul edip "teorik, politik ve pratik" olarak altını dolduracaklar, ya da burjuvazinin bir siyasal kanalının peşine takılacaklar. Bizim coğrafyamızda bulunan reformist ve oportünist hareketlerin tercihlerini yansıtan alanlardan bir tanesi "Kuşaklar" tartışmasıdır.

Düşünsel olarak "Z Kuşağı vb." kategorilerine sarılmış durumdalar. Bunun belirtilerini yaşanan isyan ve ayaklanmalardan sonra yaptıkları bol istatistik veriler barındıran açıklamalarında görüyoruz; "Nereden çıktı bunlar! Hiç beklemiyorduk! Z Kuşağı çok büyük sürpriz yaptı! Ya, bunların hepsi Avrupa'ya kaçmamış mıydı?!"

Bu açıklamaları yapanların, yaşamlarına yılgınlık hâkimdir. Genç kuşakların yaşamındaysa devrimci enerji hâkimdir.

Kuşaklara Proleter Toplumsal Zeminden Bakış:

Devrimci hareketlerin büyük bölümü uzun yıllar boyunca "Kuşaklar" tartışmasının uzağında kaldı. Varolan tartışmalar göz ardı edilemeyecek noktaya vardığında ise, koro halinde "Kuşaklar yok, sınıflar var" çıkışını yaptılar. Bu durum, marksizmin temel öğretilerinin tek yönlü kabulünün göstergesidir. Kuşaklar yok, sınıflar var açıklaması, ekonomik indirgemeciliktir. Toplumsal olguların en temel olanını alıp, geri kalan etkilerin tamamını yok saymaktır. Aynı zamanda, yüzeysel olgulara tapınmaktır. Yüzeysel olan olgulara tapınmaktan kaçınmanın tek yöntemi "Materyalizm" in inceliklerine hâkim olmaktır.

Yüzeysel olan tapınma vb. eksiklikler devrimci hareket içerisinde yeni ortaya çıkmıyor, çok uzun zamandır mevcut. Marx'a, ben marksist değilim, dedirtecek kadar eski bir sorundur.

Marx'ın ve Engels'in dönemindeki "kapitalizm" gençlik çağını yaşıyordu. Kapitalizmin yaratmış olduğu maddi koşulları çözümlemek için uzak görüşlülük gerekiyordu. Bu uzak görüşlülük ustalarda mevcuttu. Aradan geçen yıllardan sonra, emperyalist-kapitalist sistem topyekûn çöküş içerisinde. Bu çöküşün göstergesi olan maddi ve siyasi koşullar gözle görülecek olgunluktadır. Büyük ustaların yıllar önce ortaya koyduğu uzak görüşlülük doğrulanıyor. Yani, marksizm olgunluk dönemini yaşıyor.

Öğretinin olgunluk döneminde olduğunu gösteren en önemli tespit «Yabancılaşmanın kör bir olgu olmaktan çıkması»dır. Yabancılaşmanın kör bir olgu olmaktan çıkması öğretinin en çok bilinen tezinin içeriğini doğruluyor; "Kapitalizm gelişimine paralel olarak komünizmin maddi temellerini de yaratıyor". Tıpkı Marx ve Engels'i bezdiren "ekonomik indirgemeciler" gibi bizleri de bezdiren, gelişimin yaratmış olduğu öznel yönün görmezden gelinmesidir. Hümanizmin yaratılmış olunan maddi yönlerinin içerisindeki en önemli olan öznel olanın gelişimidir. Yani, yeni insanın.

Kapitalizmin maddi temelini yaratmış olduğu öznelin gelişimini görebilmemiz için içerikte olan olguları görebilmeliyiz. Peki içerikteki olgular nelerdir?

Kapitalist üretim ilişkileri kişiler arasındaki ilişkiyi tamamen maddeleştirdi. Yerel ve dar eski ilişkileri paramparça etti. Bu durum öznenin evrensel gelişiminin yolunu açtı.

Evrensel insanın oluşumundaki en önemli sıçramaları "Bilgi Tekeli"nin kırılması sağladı. Bilgi tekelinin kırılmadığı bir ortamda, evrensel insanın oluşma koşulları bulunamazdı. Bilgi edinmek için uzun zamanlar harcamak gerekiyordu veya uzun zamanlar harcamış birisinden aktarım talep etmek gerekiyordu. Bu da dar ve yerel ilişkilerin oluşmasına yol açıyordu. İnsanlık tarihinin en büyük bölümünü kapsayan «Dar ve Yerel» ilişkilerin kırılması bilgi tekelinin kırılmasıyla aynı zamanda oldu.

Olgular üzerine yüzeysel düşünmeyi bir alışkanlık hâline getirmiş olanlar, yaşamın her anında sadece çürüme görürler. Oysa, olguların üzerine derinlemesine düşünenler, var olan iki yönü de görürler. Kapitalizmin yaratmış olduğu maddi koşulların bir yanı çürümeyi temsil ediyorsa, diğer yanı yeni, yeni insanı temsil ediyor.

Hiçbir toplumsal devrim, güzel çiçeklerin açtığı gönençli bir dönemde gerçekleşmemiştir. Gerçekleşen bütün toplumsal devrimler "Açlık, Hastalık ve Ölüm" üçlüsünün ardı sıra gelmiştir.

Topyekûn altüst oluşların yaşandığı zaman diliminde yaşayan bütün genç kuşaklarda olduğu gibi, şu anki genç kuşak da, potansiyelini ortaya çıkarmak için, devrimi gerçekleştir-melidir.